

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18512/2022
28.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца ДОО за пољопривредну производњу „Салаш“ из Салаша, чији је пуномоћник Бранислав Никодијевић, адвокат из ..., против туженог АА из места ..., чији је пуномоћник Миодраг Николов, адвокат из ..., ради неоснованог обогаћења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 295/22 од 15.09.2022. године, у седници одржаној 28.11.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 295/22 од 15.09.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Зајечару П 1945/21 од 14.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име неоснованог обогаћења због стечене користи од употребе имовине и то дела катастарских парцела наведених у изреци у укупној површини од 1,00 ха за период од 01.05.2010. године до 01.05.2015. године исплати 134.355,95 динара са законском затезном каматом од 11.06.2020. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати 106.500,00 динара.

Виши суд у Зајечару је пресудом Гж 295/22 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, преиначио првостепену пресуду тако што је усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао туженог да на име неоснованог обогаћења због стечене користи од употребе имовине тужиоца и то дела катастарских парцела наведених у изреци, у укупној површини од 1,00 ха, за период од 01.05.2010. године до 01.05.2015. године, исплати 134.355,95 динара са законском затезном каматом од 11.06.2020. године до исплате, те је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 138.974,24 динара, као и на име трошкова жалбеног поступка 45.974,24 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужени због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, у смислу члана 403. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, на основу одредбе члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда донете у поступку о спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужбу ради неоснованог обogaћења тужилац је поднео 09.04.2020. године, а вредност предмета спора је 134.355,95 динара.

Имајући у виду да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у ком, у смислу одредбе члана 479. став 6. у вези члана 468. став 1. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Преиначење првостепене пресуде није од утицаја на оцену дозвољености ревизије на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се та одредба примењује само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебним одредбама Закона о парничном поступку или посебним законом одређено да ревизија против одлуке о тој врсти спорова није дозвољена, што је овде случај.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић